

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.028 van 5 september 2002.
in de zaak A. 126.303/XIV-11.550.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. GAKWAYA,
 kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
 Leopold II-laan 227

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 15 april 1977 en van Kongolese nationaliteit, op 4 september 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 2002 tot weigering van toegang tot het grondgebied van het Rijk met terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 4 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op donderdag 5 september 2002 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GAKWAYA, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2 betreft, het volstaat te verwijzen naar de nakende repatriëring van verzoekster, zodat is voldaan aan de eerste voorwaarde van voormeld artikel;

1.2. Overwegende dat verzoekster, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2 betreft, in een enig middel de schending aanvoert van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; dat verzoekster daaraan toevoegt dat een manifeste appreciatiefout werd begaan door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat de eerste verwerende partij het beginsel heeft geschonden dat de administratieve overheid, wanneer zij een beslissing neemt, dient rekening te houden met alle pertinente gegevens van de zaak;

Overwegende dat, wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de bestreden beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft; dat

uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van voornoemde wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid ertoe verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'pertinente en afdoende wijze'; dat het begrip 'afdoende' enerzijds inhoudt dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de genomen beslissing en anderzijds dat zij draagkrachtig moet zijn, met name dat de motieven de beslissing moeten kunnen dragen; dat de bestreden beslissing duidelijk de redenen dient te vermelden waarop de overheid haar beslissing steunt; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekster het niet aannemelijk kan maken dat zij daadwerkelijk en systematisch vervolgd wordt in Kongo in de zin van de Conventie van Genève; dat deze vaststelling van de Commissaris-generaal op het eerste gezicht steun vindt in de volgende draagkrachtige motieven :

- verzoekster kent de betekenis niet van de afkorting ANR,
- verzoekster is het Schengengebied binnengekomen met valse documenten,
- zij legt vage, foutieve en tegenstrijdige verklaringen af die de geloofwaardigheid van haar asielrelaas ondermijnen,
- verzoekster vertelt een verhaal dat in zijn geheel genomen zeer ongeloofwaardig overkomt,
- verzoekster maakt het niet aannemelijk dat zij als huishoudster en kindermisje van een Kongolese familie zou gevisieerd worden door de Kongolese autoriteiten,
- verzoekster is niet politiek actief en heeft op het eerste gezicht geen problemen met de Kongolese overheid;

Overwegende dat verzoekster niet betwist de door de Commissaris-generaal in aanmerking genomen verklaringen te hebben afgelegd; dat zij tevergeefs inroept dat het verslag van het verhoor op het Commissariaat-generaal niet door haar is ondertekend;

Overwegende dat in wezen in het middel de beoordeling van de asielaanvraag door de Commissaris-generaal door verzoekster niet wordt bekritiseerd;

Overwegende dat hoewel verzoekster weinig geschoold is en niet politiek actief is in haar land van herkomst, de Commissaris-generaal geenszins kennelijk onredelijk is geweest, toen hij op grond van het geheel van de door hem gedane vaststellingen, die door verzoekster in het geheel niet worden betwist, tot de kennelijke ongegrondheid en de bedrieglijkheid van verzoeksters aanvraag besloot;

Overwegende dat op grond van wat voorafgaat de inhoud van het arrest nr. 109.702 van 8 augustus 2002 van de VIe Franstalige vakantiekamer zetelend in kort geding in deze niet dienstig kan worden aangevoerd;

Overwegende dat het enig middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de door verzoekster ingeleide vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf september tweeduizend en twee, door :

de HH. D. MOONS,

 W. GEURTS,

wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

D. MOONS.